“Stichting Naar School in Haïti”

Haïti Kenscoff, december 2009

Beste lezer,

Heel hartelijk bedankt voor uw giften en hulp! Wij zijn er ontzettend blij mee. Het geeft ons als stichting de mogelijkheid om samen met u de allerarmsten in Haïti te helpen. Door uw hulp krijgen ruim 1100 kinderen onderwijs, 27 kinderen een maaltijd, enkele baby’s worden opgevangen en totaal 80 mensen hebben een baan. **Merci! Bedankt!**

Vrijwilligers
Alexander Velthuisen (25 jaar) is sinds eind oktober als vrijwilliger bij ons in Haïti. Hij werkt op de scholen en helpt met de boekhouding, ook werkt hij dagelijks met Marckus om hem Nederlands te leren. Alexander blijft tot 6 februari bij ons. Roelien, zijn moeder, was tien dagen in Haïti, zij heeft een aangrijpend verslag geschreven. Zie onze website!

Wil Mol kende Haïti al en was nu twee weken bij ons. Zij heeft veel aandacht gegeven aan de kinderen in huis. Steevenson was met zijn handicap en vooral door zijn blije uitstraling haar oogappel. Bedankt Wil voor jouw inzet!

De **N**ationale **C**ommissie voor internationale samenwerking en **D**uurzame **O**ntwikkeling heeft het geld voor de bouw van vier klaslokalen op onze rekening gestort. Uw geld is weer verdubbeld! Wij zijn begin september begonnen met de bouw van de lokalen boven op de bestaande school.

1 laptop per child
Half september werd Kempès JEAN, de directeur van onze school in Ka-Blain, gevraagd of onze school mee wil doen aan het project: 1 laptop per child. In Kenscoff en omgeving zijn meerdere scholen benaderd. Het is echt geweldig! Wat een vooruitgang, wat een mogelijkheden voor de kinderen en de leerkrachten. Natuurlijk hebben wij positief geantwoord.

Electra in Ka-Blain
Sinds half oktober hebben wij vier zonnepanelen van ieder 130 Watt op het dak van de school. Er zijn 12 accu’s geplaatst en een omvormer. De kosten waren voor ons als stichting hoog, bijna 9.000 USD.
Een enorme vooruitgang voor onze school!
Binnenkort wordt een kleine windmolen geplaatst, dan kunnen wij proberen of windenergie loont in Ka-Blain.

SNSIH
In de afgelopen 11 jaar is onze stichting uit gegroeid tot een organisatie die onderwijs geeft aan ruim 1100 kinderen. Er staan 61 volwassenen op de loonlijst, daarnaast wordt een twintigtal bouwvakkers betaald.
In Robin helpen wij een school(tje) dat 11 jaar geleden gebouwd is door Canadese militairen. In juni 2009 waren er nog maar 16 leerlingen. Door uw giften en onze inzet wordt er eind 2009 onderwijs gegeven aan 132 leerlingen.

Ontmoetingsdag
Zondag 10 januari 2010 in de Veldhoeve in Orvelte

Heel hartelijk nodigen wij u uit voor onze jaarlijkse ontmoeting- en informatiedag op zondag 10 januari 2010. Wij geven uitgebreide informatie over onze projecten d.m.v. powerpoint presentaties en foto’s. U kunt vragen stellen. Ook is er tijd om elkaar, het bestuur, vrijwilligers en Marijke te ontmoeten en te spreken.
Deze dag wordt gehouden in de Veldhoeve aan de Zuideresweg 10, 9441 TZ in Orvelte. Om 10.30 uur wordt u verwacht. Meer informatie leest u op blad 4.
www.veldhoeve.nl

Ecole Soleil de Hollande, 4 december 2009. Bouw nieuwe verdieping!

Marijke
Ik maak het goed, maar er is heel veel werk en het verschil tussen Nederland en Haïti is erg groot. Dat maakt het wel eens moeilijk. Het merendeel van de mensen kan niet zelfstandig werken, zij zien dingen niet, zij kunnen niet vooruit kijken. Deze keer lijken er extra veel “domme” dingen te zijn. Een voorbeeld: Er was een gebruikte kapotte stekker gekocht en deze was fout aangesloten. Daardoor is onze nieuwe inverter in brand gevlogen. Daardoor zijn er extra kosten, was er enkele dagen geen stroom in de school en konden de laptops niet gebruikt worden. Dit zijn lastige dingen.
Ondanks de vele problemen, maar mede dankzij de altijd prettige samenwerking met JeanMax, Kempès en Berchon, voel ik me gelukkig dat ik dit werk mag en kan doen. Nu hebben de kinderen onderwijs en een kans op een betere toekomst.

Onderwijs is het recht van ieder kind!

Ik wens u heel fijne kerstdagen, de allerbeste wensen voor 2010, een goede gezondheid voor u en uw naasten!
Warme groet, ook namens ons bestuur, Marijke

Bouw (nogmaals) 4 lokalen in Ka-Blain
Op de kleuterschool in Ka-Blain is men begonnen om nogmaals vier klaslokalen en een kamer voor de leerkrachten te bouwen. De lokalen worden weer half op de berg en half op de bestaande school gebouwd. Hierdoor wordt de school extra goed verankerd in de berg.
JeanMax en zijn bouwvakkers zijn eind september begonnen met het storten van de fundering. Eerst moest een gedeelte van de berg worden afgegraven, dat nam veel tijd. Het zand en de stenen moesten worden afgevoerd. Het is een enorm karwei. Afgraven, in kruiwagens doen, wegrijden, op een helling storten, beneden weer in een kruiwagen scheppen en in het gat bij het kanaal storten.
Enorm veel respect heb ik voor deze werkmannen. Al het zand, stenen, cement, water, planken, stutpalen etc., alles moet de berg opgedragen worden. Dit is een enorm karwei. Elke dag lopen vijf tot acht mannen de berg op met de materialen om daarna weer naar beneden te lopen om ander materiaal te halen. Dit is hun werk de hele dag door!

Op 1 december waren alle muren opgetrokken en is men begonnen met het plaatsen van het hout en de platen, zodat nog voor de kerst (si Dieu vle) het cement gestort kan worden. Dieujuge, de voorman, heeft beloofd meer bouwvakkers aan het werk te zetten, zodat het maken van het plafond niet te veel tijd vergt en de bouw op tijd klaar is.

Er wordt met de laptops gewerkt

Alle muren zijn klaar.

Project “1 laptop per child”
Sinds zes weken doen wij mee in het project “1 latop per child”. Dit is een enorme kans voor onze leerlingen en onderwijzers. Elke leerling van de tweede tot en met de vijfde klas krijgt een “eigen” laptop. Wij hebben 293 laptops gekregen. De laptop blijft van het project en wordt de komende jaren gebruikt door onze school. Alle leerlingen krijgen in januari huiswerk dat zij thuis op de laptop maken.
Er zijn wel voorwaarden gesteld. Er moet elektra zijn in de school, de kinderen moeten 10 uur per week ermee werken.
De laptops moeten op een centrale en goed beveiligde plaats worden bewaard en opgeladen. Onze onderwijzers worden in Kenscoff opgeleid, zij worden vervangen door gediplomeerde collega’s. De ouders tekenen een contract.

Fiona Arienne LOUIS
Fiona (8 jaar) gaat sinds september naar de tweede klas van een lagere school in Kenscoff. De eerste avond vertelde zij heel bang dat haar onderwijzeres had gedreigd hen met haar vuist op hun hoofd te slaan als zij hun best niet deden. Gelukkig werd Fiona nooit geslagen, want de school was op de hoogte dat “mijn” kinderen niet geslagen mogen worden. Maar half november ging het fout. Fiona vertelde overstuur dat zij met een riem tienmaal op haar hand was geslagen, omdat zij haar les niet kende. Ik heb Fiona direct van school gehaald. Nu mag zij met de autobus naar onze school in Ka-Blain. Gelukkig doet zij goed haar best en werkt uitstekend!

Toestemming inschrijving leerlingen staatsexamens
Sinds november hebben wij officieel toestemming van de inspecteur van onderwijs om onze leerlingen van de lagere en van de middelbare school op naam van “Ecole Soleil de Hollande” in te schrijven voor het staatsexamen.
Er moesten enorm veel formulieren ingevuld worden met alle namen van alle leerlingen van de laatste vier jaar. Veel bezoeken aan de inspecteur van onderwijs en accepteren als hij niet op kantoor aanwezig was.
Vijf jaar geleden hadden wij alle papieren klaar, maar door oneerlijkheid en diefstal door een onderwijzer, die met alle dossiers naar de inspecteur moest gaan, was het toen niet voor elkaar gekomen. De betreffende onderwijzer is indertijd ontslagen. Nu is het wel voor elkaar gekomen!

Vrijwilliger
Mijn naam is Alexander, en ben 25 jaar geleden geboren in Haiti, in Port-au-Prince, maar ben op 1 jarige leeftijd geadopteerd door Nederlandse ouders. Dit is voor mij de eerste keer dat ik terug ben in Haiti.
Nu ik hier terug ben realiseer ik mij pas hoeveel geluk ik heb gehad, dat ik de mogelijkheid heb gehad om in Nederland op te groeien in plaats van hier, want hier leven is zwaar, maar als kind hier opgroeien, zonder eten en speelgoed, nog zwaarder denk ik. Ik ben al meerdere keren stil geweest vanwege de aangrijpende en hartverscheurende armoede die ik gezien heb, en al het eten dat ik op zak heb afgestaan aan kinderen die het veel harder nodig hebben.

Alexander en Roelien in de tweede klas in Ka-Blain

Ik zie hoe goed het werk is wat Marijke hier doet met de stichting, en ook hoe moeilijk het is om alles in goede banen te laten lopen. Op kantoor werk ik 1 dag per week aan de boekhouding. Thuis probeer ik ook elke dag met Marckus te werken om hem Nederlands te leren. Hij heeft er vaak lol in om het Nederlands te leren. Op de school in Ka-Blain werk ik veel mee met het “ 1 laptop per child” project. “ Achter de schermen” probeer ik samen met de vaste medewerkers er voor te zorgen dat alle bijna 300 laptops telkens opgeladen zijn als de kinderen er mee werken. Dat is een hele klus, aangezien het vooral moet gebeuren op zonne-energie. Daarnaast sta ik leraren bij in de klas met de laptops. Dit vind ik echt fantastisch om te kunnen en mogen doen. Als je die lachende gezichtjes in de klas ziet, weet je meteen weer waar je het allemaal voor doet. Ik blijf nu nog 2 maanden om voor de stichting vrijwilligerswerk te doen.

HET LAND VAN MIJN ZOON

Terug naar Haïti

Begin november ging ik samen met mijn zoon Alexander (25) op weg naar Haïti, uitgezwaaid door de beide zussen vertrokken we 30 oktober vanaf Schiphol. Alexander werd op 12 augustus 1985 geboren in Port-au-Prince. Rond zijn eerste verjaardag kwam hij naar Nederland. Zelf was ik nog nooit in Haiti geweest en voor hem werd dit een nieuwe kennismaking met zijn geboorteland. Alexander zocht in de afgelopen maanden een project waar hij een tijdje zinnig werk zou kunnen doen, zodat hij op die manier zijn geboorteland kan ontdekken. Hij vond een plekje bij Marijke voor de stichting. Samen zouden we ook de plekken waar hij als baby verbleef, bezoeken.

Vlak voor vertrek maakten we in Nederland nog kennis met Marijke. Alexander sprak af om als vrijwilliger tot februari in Haïti te werken.

Op 1 november arriveren we op het vliegveld van Port-au-Prince. Lex staat voor het eerst met beide voeten op Haitiaanse bodem. Een beetje uitgeblust van de reis handelen we de aankomst af onder de klanken van het Haïtiaanse Haïti Cherie.
Buiten staat een taxichauffeur ons met een naambordje op te wachten. Snel vechten we ons door een menigte kruiers de taxi in op weg naar Kenscoff. De eerste tien minuten zijn we stil. Port-au Prince schiet aan ons voorbij. Dit is het dan. De hitte is intens en we zien alleen maar mensen, nog meer mensen, en vooral heel veel kinderen die zich aan onze raampjes opdringen. De armoede van de hoofdstad dringt ook in die eerste minuten al hard bij ons binnen. Het duurt niet lang voordat ik bijna zit te huilen. Haïti, hier zijn we. Lex, dit is je land.

Kenscoff

Na een rit de bergen in over slechte wegen worden we warm verwelkomd door Marijke en de kinderen in Kenscoff. We maken kennis met Marckus, Julie, Fiona, Steevenson en baby Carine. Schatten zijn het. Bijzondere kinderen, netjes opgevoed en vooral heel erg lief en tomeloos enthousiast over het bezoek. Omdat ik maar een week heb, heeft Marijke een vol programma, we gaan alle scholen die de stichting heeft gesticht of ondersteunt, bezoeken. De eerste dag laten we alles op ons inwerken. We wandelen door het dorp, en ik verbaas me over de armoe. Overal mensen buiten en iedereen verkoopt wat er maar te verkopen is.
Marijke vertelt en voor het eerst in mijn leven luister ik meer dan dat ik praat. Ik kijk mijn ogen uit. Vooraf heb ik bewust geprobeerd om zo weinig mogelijk na te denken over het Haïti van nu. Natuurlijk wel een en ander gelezen, maar ik wilde vooral zien en voelen.
Ik val van de ene emotie in de andere. Er is niets! Letterlijk niets! Er is bijna geen infrastructuur. Mensen doen hun behoefte buiten de hutjes, op straat, eigenlijk overal. Als ik door mijn oogharen kijk, zie ik een prachtig berglandschap. Doe ik mijn ogen open en kijk ik scherp, dan zie ik kaalgeslagen bergen, hutjes die tegen een bergwand geplakt zijn, golfplaten die door stenen op hun plek worden gehouden. En overal kinderen. Hoeveel kinderen kan een land bergen? Ik zie en ruik de armoede. Ik zie prachtige kinderen, mooie mensen, maar als ik focus dan zie ik de honger. Ik had me voorbereid op achterstand, maar hier heb ik me niet op voorbereid.

De scholen

De week wordt gevuld met bezoeken aan de scholen. We rijden naar Ka-Blain. Een keurig wit gebouw. Het is nog niet af. Maar lessen worden er wel gegeven. Maandagmorgen rond 8 uur stromen er honderden kinderen richting de school. Ze komen overal vandaan uit de bergen. Ze zijn heel erg beleefd. Ze hangen aan Marijke's lippen als zij het verhaal van Alexander vertelt. In het Creools legt Marijke uit wie we zijn. Elke keer komt er een brok in mijn keel. Dit is Roelien, maman de Alexander… Hoe kan dat nou? Alexander is Haïtiaan! Ik voel me trots op mijn zoon. Dit is zijn land. Dit is zijn volk. De kinderen zijn in tegenstelling tot de Nederlandse jeugd erg beleefd. Ze luisteren en zingen liedjes voor ons.
Tussendoor regelt Marijke honderden zaken met de leraren. Onvoorstelbaar zoveel energie zij uitstraalt en vooral geeft. Ze heeft overal een oplossing voor en ook als het tegenzit, gaat ze stug door. Met haar Hollandse efficiency pakt ze alles aan. De docenten hebben respect voor haar. Ze kent iedereen en kent van ieder het persoonlijk verhaal.
Het vertelt van kansen die de docenten krijgen, het werk dat ze blij maakt, kinderen die, dat merk ik terplekke, met plezier naar school gaan. Sommige kinderen dragen een uniform. Maar ook veel kinderen niet. Ik laat me vertellen dat dit in Haïti een uitzondering is. Op de scholen van de stichting mogen de kinderen die het niet kunnen betalen, zonder uniform naar school.

Hoog in de bergen

Onderweg in de kleine jeep (die altijd volgeladen is met water en spullen voor school), hoor je overal mensen roepen "Mailika, Malika", comment ca vas? Bien, grass a Dieu… zo'n prachtige Haïtiaanse uitdrukking. Goed, dankzij onze lieve heer. Veel mensen kennen Malika en overal hetzelfde warme gevoel. We bezoeken de scholen in Furcy en Robin. Heel ver weg in de bergen, is de weg het laatste stuk verdwenen. We klimmen de berg af het dal in. Hier draait een schooltje in 2 ploegen. Het is te klein om alle kinderen in 1 keer op te vangen. De leraren werken van 8 tot 3. Vroeg in de morgen de eerste groepen, in de middag komt een tweede. Alle kinderen geven Marijke en mij een zoen als de school uitgaat. Ik ben ontroerd. De kinderen zijn zo verschrikkelijk lief. Ze vertellen en zijn heel open. Maar achter de vaak lachende gezichtjes zie ik meer in hun donkere ogen. Soms zie je de honger, je ziet kinderen met oranje kroezig haar, een teken van vitamine te kort. Ik zie, voel en registreer. Haïti kerft zich in mijn ziel en terwijl ik lach met de kinderen, voel ik dat ik dit nooit meer kan vergeten.

Alexander met de Haïtiaanse vlag.

Michelove vroeg hem om water.

Avond in Haïti

De nachten beginnen om 18:00 uur. Opeens is het donker. Na het avond (brood) eten zit ik vaak even met Marijke. Ik realiseer me dat ze verschrikkelijk veel doet voor de kinderen in deze streek. Maar ik ben ook kritisch, het is zo'n heel klein spatje op een hele grote sissende plaat! Haïti heeft niets. Er is amper zoiets als een economie. Er is geen infrastructuur, er zijn geen afzetmarkten. Niemand heeft iets. Bijna iedereen heeft honger. Ik voel een enorme moedeloosheid in mezelf. Maar Marijke laat me ook zien dat Haïti een prachtig land is met prachtige mensen. En dat iets doen wel degelijk verschil kan maken voor heel veel mensen. Wat ze daar presteert met de weinige middelen is onvoorstelbaar. Haïti heeft veel kinderen. Kinderen vol hoop. Kinderen die heel graag willen leren. En eigenlijk rechtvaardigt dat alles. Wij hoeven alleen maar onze ogen open te doen en echt durven zien. Ze flikt het gewoon. Met respect voor de mens, geeft ze op een plek die voor velen als hopeloos is afgeschreven, wat ze kan.

Land van mijn kind

Haïti heeft voor mij betekenis gekregen. Het is echt het land van mijn kind, daar kan ik niet meer om heen. Net zo min als om de gedachte, dat dit land onze steun en support nodig heeft. Deze kinderen zijn het waard. Met het intense gevoel dat een afscheid meebrengt, verlaat ik na tien dagen Kenscoff. Haïti neem ik mee. Het land zit in mijn hart. De mensen neem ik mee. Alexander zwaait me uit. Ik kijk nog een keer om en ik zie een gelukkige man. Mijn zoon heeft voor de komende maanden zijn plek gevonden. Tussen de kinderen in het huis van de stichting en voorlopig nog even onder de hoede van Marijke. En ik vertrek in de wetenschap dat Lex veel zinnige dingen gaat doen. Maar het meest gelukkig ben ik omdat ik nu weet dat Lex niet alleen mijn zoon is, en de broer is van Laura, Catharina en Brannon, hij is ook en vooral op dit moment Haïtiaan.

Roelien Ruiter
Mams van Alexander Velthuisen

Zondag 10 januari 2010: Ontmoetingsdag in Orvelte
Graag aanmelden voor woensdag 6 januari 2010 per e-mail of telefonisch bij het bestuur, i.v.m. de inkoop van broodjes, beleg en ingrediënten voor de soep. Laat u a.u.b. weten als u vegetariër bent! De kosten zijn € 10,- per persoon als u gebruik maakt van de lunch, koffie, thee en cake. De lunch bestaat uit een kom soep en 2 broodjes. Kinderen tot 5 jaar voor € 5,-. Graag bij binnenkomst met gepast geld betalen!

Het programma:
10:30: Welkom en elkaar ontmoeten met koffie, thee, koek of cake. Natuurlijk is er limonade voor de kinderen.
11.45 : Welkomstwoord door Roelie Goettsch
11.50 : Agnes Hoogkamer: Laatste ervaringen in Haiti
12.05 : Roelien Ruiter: Reisverslag: Het land van mijn zoon!
12.20 : Korte pauze, koffie met echt Haïtiaans gebak!
12.30 : Dick Gaasbeek: Fondsenwerving, financiën en reis.
12.45 : Marijke Zaalberg: De bouw in Haïti en de laatste ontwikkelingen!
13.00 : Lunchen, gezellig samen zijn en bijpraten
14.30 : Verloting met heel mooie prijzen!
14:45 : Afsluiting door Roelie Goettsch met hierna nog de mogelijkheid tot een glaasje fris en bijpraten tot .....

Robin
De school in Robin heeft 132 leerlingen en vijf onderwijzers. Dit aantal leerlingen is mogelijk geworden door uw hulp. Emmaniste, de directeur, is erg blij en bedankt u hartelijk. De vijf onderwijzers werken voor € 35,- in de maand. Wij hebben niet de mogelijkheid om hen meer te betalen, omdat nog maar 11 ouders een gedeelte van het schoolgeld hebben betaald, alles bij elkaar 1.070 H$, dat is ongeveer € 90,-. Van dit geld hebben wij schriften, krijtjes en boeken gekocht.
Het is bijna onmogelijk voor de onderwijzers om zonder alle boeken te werken. Onze school heeft schoolboeken die niet gebruikt worden aan Robin uitgeleend. Emmaniste is erg dankbaar dat wij zijn school helpen. In deze omgeving, ver achter Kenscoff in de bergen zijn de mensen heel erg arm.
Er is een familie met acht kinderen op onze school, de ouders maken de school schoon als tegenprestatie, omdat zij geen geld hebben om het schoolgeld te betalen.
Door uw hulp kunnen ook deze kinderen onderwijs volgen!

Roelien en in de deuropening Wil in de school in Robin

Heel veel dank aan alle kinderen, scholen, kerken, stichtingen en particulieren, die via onze stichting de kinderen in Haïti financieel ondersteunen! MESI ANPIL! Heel erg bedankt!

NB. Uit privacy redenen worden particulieren niet vermeld.

Diak. Geref. Kerk, 40 jarig huwelijk	Westerbork	71,-
Actie	Ommen	199,-
Diaconie Ned. Hervormde Gemeente	Westerbork	463,-
Diaconie PGCS Collecte	Gees	275,-
Diak geref. Kerk, bijdrage jeugdsoos	Gees	401,-
Diakonie Hervormde Gemeente	Diever	150,-
Familie	Amsterdam	500.-
Familie	Leiden	500,-
Max van Cingel, 70 jaar!, Canada	Westerlee	1.195,-
Par.bestuur O.L.V,Uitvaart Ed Mondé	Bilthoven	860,-
Passage afdeling Rolde	Rolde	102,-
St. Theresia Basisschool	Bilthoven	1.014,-
St.Theresia Basisschool, kerst 2008	Bilthoven	1.335,-
Stichting De Eekhoorn	Leiden	5.000,-
Super de Boer, Lege flessen	Westerbork	178,-
Verjaardag\ busje i.p.v. cadeaus	Beek	175,-
Vrouwen voor Vrede	Ridderkerk	2.500,-

Benefiet Concert door Rotaryclub Beilen
Het concert dat op 2 oktober 2009 georganiseerd was door Rotaryclub Beilen was een enorm succes. Het concert werd gegeven in Dwingeloo in de Siepelkerk en uitgevoerd door het koor **Tourdion** uit Emmen onder leiding van Els Kruis. In een volle kerk hebben heel veel mensen genoten van de prachtige muziek en zuivere stemmen. De opbrengst is nog niet bekend, maar werd op de avond geschat op € 8.000,-. Heel hartelijk bedankt! Geweldig!!!

Het bestuur
Heeft u interesse in ons werk? Wilt u vrijwilliger worden in Haïti of Nederland? Graag geven wij u inlichtingen over ons werk of komen wij een lezing houden bij u op school, in de kerk of bij een actie die u start. Neem dan contact op met:
Voorzitter: roeliegoettsch@hotmail.com, tel. 0593 524 630
Penningmeester: agneshoogkamer@yahoo.com, tel. 0255 502 445
Secretaris: marijkezaalberg@hotmail.com, tel. 0593 370 850

Bestuursadviseur/Fondsenwerving: gaasbeek@novarese.nl

www.stichtingnaarschoolinhaiti.nl ANBI

Postbus in Pétionville
Boîte Postale 15145 CR, Zone Commissariat, Pétionville, Haïti.

Bouw in Ka-Blain :
De bouw extra ondersteunen? Stort uw giften a.u.b.op :
Rabobank Westerbork .# 3694 82611 t.n.v. Bouw Ka-Blain

Elk kind heeft recht op: Onderwijs, voeding, kleding en onderdak!
Wij proberen zo veel mogelijk kinderen dit recht te geven! Door uw financiële steun maakt U dit mogelijk.
Wilt u ons helpen? Bij voorbaat heel hartelijk bedankt!
Rabobank Westerbork: 3694 66 500 t.n.v."Stichting Naar School in Haïti"
De stichting "Stichting Naar School in Haïti"is opgericht op 29 december 1998
en ingeschreven in de K.v.K. te Meppel onder nummer 04 05 76 45.
In Haïti als ECOLE SOLEIL DE HOLLANDE No. STG-03718-.